

Žal. úřad tedy vůbec nevyšetřil, jaký jest názor na š i c h k o m p e t e n t n í c h ú ř a d ů o státní příslušnosti st-lky a jejího manžela a založil svůj vlastní prejudiciální úsudek v této věci jenom na prohlášení cizího státu, nikoli však na samostatném a vlastním svém hodnocení. Skutková podstata, ze které žal. úřad při svém rozhodnutí vycházel, není tedy náležitě vyšetřena a spisy opřena. Poněvadž pak výrok o státní příslušnosti st-lčině jest podkladem celého obsahu nař. rozhodnutí, jak co do st-lčina zproštění služby, tak co do jejího nároku na požitky, jmenování definitivní, výslužné a odbytné, bylo nař. rozhodnutí zrušiti v jeho celku podle § 6, odst. 2 zák. o ss, aniž bylo třeba zabývatí se jednotlivými námitkami stížnosti.

č. 3739.

Učitelstvo: I. Služebním stářím ve smyslu čl. IV. zák. č. 306/1920 jest rozuměti služební dobu významnou pro vyměření zaopatřovacích požitků. — II. Má-li několik uchazečů o definitivní místo učitelské na veřejné škole národní služební dobu 35letou, nemá rozdíl služebního stáří pro presentaci ve smyslu cit. předpisu již významu; pro volbu uchazeče rozhoduje pak jeho kvalifikace.

(Nález ze dne 14. června 1924 č. 15.100/23.)

Prejudikatura: Boh. 3074 adm.

Věc: Užší správní komise hlavního města Prahy proti ministerstvu školství a národní osvěty o presentační právo.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Vynesením z 26. října 1922 potvrdila zšr v Praze ve smyslu § 13 zák. z 19. prosince 1875 č. 86 z. z. po případě čl. IV. zák. z 9. dubna 1920 č. 306 Sb. presentaci Františka Z. na místo definitivního řiditele při . . . občanské škole chlapecké spojené s obecnou v Praze . . .

K odvolání druhého žadatele Aloise K., v němž uplatňoval započtení své vojenské služby konané za mobilisace od 26. října 1916 do 1. listopadu 1918 do služební doby rozhodné pro určení služebního stáří, zrušil žal. úřad nař. rozhodnutím v odpor vzaté vynesení zšr-y jako nezákonné, ježto presentovaný uchazeč není služebně nejstarším ze žadatelů velmi dobře kvalifikovaných a jeho volba tudíž odporuje ustanovení čl. IV. zák. z 9. dubna 1920 č. 306 Sb. a min. výnosu z 31. prosince 1920 č. 40.897, kterým se článek cit. provádí. — — —

Nss vyslovil a zevrubně odůvodnil již v nál. Boh. 3074 adm. právní názor, že služebním stářím po rozumu čl. IV. zák. č. 306/1920 sluší rozuměti služební dobu významnou pro výměru zaopatřovacích požitků, jakož i že při více uchazečích vykazujících 35letou služební dobu, nemá rozdíl služebního stáří pro presentaci již významu a že rozhoduje pro volbu uchazeče jeho kvalifikace. . . .

Podle obsahu správních spisů jsou oba uchazeči velmi dobře způsobilí pro místo, které se obsazuje, a vykazovali každý z nich s k u t e č n o u služební dobu 34 let, 5 měsíců a 10 dnů. Po připočtení válečných pololetí, jež jsou po rozumu § 1, odst. 2 zák. z 23. července 1919 č. 457

Sb. započítatelná k celkové služební době pro vyměření pensijních požitků a přicházejí tedy v úvahu ve smyslu svrchu uvedeného právního názoru i při určování služebního stáří po rozumu čl. IV. zák. č. 306/1920, překročili oba žadatelé 35. rok služební.

Nelze proto přihlížeti ve sporném případě k služebnímu stáří obou uchazečů, jež přestalo býti konkurenční jednotkou pro předmětné řízení obsazovací, a jest bez právního významu skutečnost, zda snad druhému ze žadatelů Aloisu K. přísluší vzhledem na předpis § 1 nař. z 10. prosince 1915 č. 362 ř. z. nárok na výhodnější započtení doby, kterou ztrávil za mobilisace v činné službě vojenské, do výslužby.

Za tohoto právního a skutkového stavu není nař. rozhodnutí, které shledává porušení normy čl. IV. č. 306/1920 j e d i n ě v tom, že presentovaný uchazeč není služebně nejstarším ze žadatelů velmi dobře kvalifikovaných, ve shodě se zákonem, a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 3740.

Školství. — Administrativní řízení. — Řízení před nss-em: I. Školní výbor živnostenské školy pokračovací není legitimován k stížnosti na nss do rozhodnutí ministerstva školství, kterým podle § 7 zák. č. 189/1919 vysloven byl nucený nájem místnosti, která leží v budově školy obecné a slouží účelům živnost. školy pokračovací. — II. Ve stížnosti na nss do takového rozhodnutí podané není místní školní rada oprávněna k námitce, že nuceným nájmem jest ohrožena živnost. škola pokračovací.

(Nález ze dne 14. června 1924 č. 19.740/23.)

Prejudikatura: Boh. 1711 adm.

Věc: Místní školní rada v B. a školní výbor německé živnostenské školy pokračovací v B. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o nucený nájem místností pro českou školu v B.

Výrok. Stížnost školního výboru německé živnostenské školy pokračovací v B. odmítá se jako nepřípustná; stížnost místní školní rady v B. zamítá se jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že trojtřídní česká škola v B., převzatá od 1. ledna 1921 do správy žal. úřadu, nemá dosud školní kanceláře a že kabinet školy nemůže býti k tomuto účelu upotřeben, poněvadž jest tmavý a přeplněn. Aby se zabezpečilo umístění kanceláře této školy, vyslovil žal. úřad podle § 7 zák. z 3. dubna 1919 č. 189 a 9. dubna 1920 č. 295 Sb., pak podle § 2 zák. z 9. dubna 1920 č. 292 ve smyslu protokolu z 8. června 1922 nucený nájem jedné místnosti v budově německých škol v B., jež dosud slouží jako kancelář a kabinet německé živnostenské školy pokračovací. K tomu vedla úvaha, že kancelář a kabinet německé živnostenské školy mohou býti umístěny v jiných místnostech, jež naznačeny byly v protokolu výše uvedeném.